

Arrest

nr. 217 387 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZWART en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Sabrabad, district Alishang in de provincie Laghman (Afghanistan). U zou daar ook uw ganse leven blijven wonen alvorens u problemen kreeg en Afghanistan diende te verlaten. Tien dagen voor Ramadan 2016 was u met uw vader in de wagen aan het rijden toen u langs de weg enkele talib zag staan. Zij maanden uw vader aan te stoppen en richtten hun wapens op jullie. Uw vader kon niet anders dan stoppen, waarop twee talib bij jullie in de wagen kwamen zitten, terwijl een andere een grote doos in de koffer plaatste. Nadat jullie opnieuw aan het rijden waren, probeerde één van de talibs u te overtuigen zich bij hen aan te sluiten. Plots stond er echter een politievoertuig langs de weg en maanden ook zij aan uw vader te stoppen. De talib kregen meteen een pistool op hen gericht, werden gedwongen om uit te stappen en kregen een

zak op hun hoofd. De politie doorzocht daarop de wagen en vond de doos. Zij vroegen aan uw vader hoe hij hen kende, waarop uw vader het ganse verhaal vertelde. U werd daarop samen naar een checkpost gebracht, waar u eveneens dezelfde vragen werden gesteld. Niet veel later mocht uw vader echter de checkpost verlaten en trokken jullie samen naar huis. De volgende dag vertrok uw vader naar zijn shop, maar kwam hij 's avonds niet terug thuis. U trok de volgende ochtend richting de shop, maar vernam daar van de burens dat zij uw vader helemaal niet hadden gezien. De ochtend daarop stond u klaar om naar school te gaan toen er op de deur werd geklopt. Omdat niemand antwoordde opende u de deur en zag u een zak liggen. U opende de zak en zag het lichaam van uw vader. Nadat uw gezin even had kunnen bekomen belde u een vriend die het lichaam meenam om het klaar te maken voor de begrafenis. Na de begrafenis trok u richting een vriend van uw vader om er twee nachten te blijven. De volgende dag kreeg u echter telefoon van uw burens die vertelden dat er 's nachts mensen jullie huis hadden doorzocht. Uw zus realiseerde zich daarop dat in de zak met daarin het lichaam van uw vader ook een brief verstopt zat. In de brief stond vermeld dat uw vader ervoor had gezorgd dat twee belangrijke talib werden gearresteerd en zij daarom uw vader om het leven hadden gebracht. Verder verweet men uw familie ook banden te hebben met de regering en werd ook u met de dood bedreigd. Uw moeder sprak daarop met de vriend van uw vader die op zijn beurt een smokkelaar zou contacteren. U verliet nog die nacht Afghanistan en reisde met de wagen richting Iran. U trok verder langs Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Italië en Frankrijk richting België waar u op 13 november 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming zou indienen. Ter staving van uw relaas legde u een kopie van uw taskara (identiteitsbewijs) en die van uw moeder neer, alsook een aantal foto's. U zou daar tot slot nog een psychologisch attest aan toevoegen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 19 juni 2018, p. 1-2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Ten eerste legde u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 27 maart 2018, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u echter slechts een kopie neer van uw taskara. Aan dergelijke kopieën kan evenwel amper bewijswaarde worden toegekend, daar deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. U dan ook gevraagd naar uw originele taskara merkte u bovendien nogal stereotiep op dat uw originele identiteitsbewijs zich bij "iemand" zou bevinden en gevraagd of u had getracht dit stuk opnieuw te bekomen, merkte u dan weer plots op dat "die jongen" dit in Turkije zou hebben weggegooid. Waarom u zichzelf zo zou tegenspreken is niet duidelijk. Wat er ook van zij, u dan ook gepolst naar de persoon bij wie u dergelijk belangrijke stuk zou achterlaten, bleek u enkel zijn naam te kennen en ontbrak het u verder compleet aan informatie over hem. Waarom u dan ook uw enige identiteitsbewijs zou achterlaten bij iemand die u amper bleek te kennen is niet duidelijk. Dat u vreesde dat deze stukken nat zouden worden, is eigenlijk niet ernstig. In ieder geval, u gepolst naar de inhoud van uw taskara kon u ook hier niet overtuigen. Zo had u geen idee wat uw geboortedatum zou zijn: "Het staat op mijn taskara", had u vreemd genoeg geen idee welke data allemaal vermeld zouden staan op uw taskara, noch wist u bij uitbreiding iets te vertellen over de inhoud van dit stuk (CGVS, p. 2-4). Het ontbreken van een geldig origineel identiteitsbewijs, gepaard met geloofwaardige verklaringen daaromtrent, ondermijnt ernstig uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede dient vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde recente herkomst uit Alishang in de provincie Laghman, en wel om volgende redenen.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u geen enkel geloofwaardig en overtuigend stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfsplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten hebt in Afghanistan (CGVS, p. 21), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. Wat betreft de door u neergelegde foto's dient te worden opgemerkt dat aan dergelijke privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Te meer het CGVS geen enkel zicht heeft op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen, voegen deze niets toe aan uw dossier. Bovendien gaf u zelf te kennen dat deze foto's lang geleden werden genomen. Waarom u overigens geen enkele recente foto zou kunnen neerleggen, is niet duidelijk (CGVS, p. 14). Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die geenszins konden overtuigen.

Immers bleek uw kennis over het dagelijkse leven in Afghanistan bijzonder oppervlakkig voor iemand die daar het grootste deel van zijn leven zou hebben gewoond. Vooreerst is het uiterst opvallend dat u allerm minst vertrouwd leek met de Afghaanse kalender. Zo werd u gepolst wanneer u Afghanistan zou hebben verlaten, waarop u 2016 liet optekenen. U dan ook gevraagd of u deze datum ook volgens de Afghaanse kalender zou kennen, moest u echter het antwoord schuldig blijven. Wat meer is, u verklaarde eigenlijk de Afghaanse kalender niet te kennen en had eigenlijk zelfs geen idee welk jaar de Afghaanse kalender heden telt. Dat u dergelijke basiskennis zou ontbreken is hoogst opmerkelijk. De verschoning die hiervoor aanhaalt dat u niet naar school zou zijn geweest is eigenlijk niet ernstig. Immers had u zelf nog laten optekenen tot de vierde graad school te hebben gelopen. Te meer u wel vertrouwd leek met de Westerse kalender raakt uw verschoning kant noch wal. Dat u overigens plots wel alle maanden van de Afghaanse kalender zou kunnen opsommen, wijst op een zeker ingestudeerd karakter van uw kennis en overtuigt allerm minst. Vervolgens werd u eveneens gevraagd naar uw etnische achtergrond, waarop u vreemd genoeg beweerde Tadzjiek te zijn. U dan ook gewezen op uw eerdere verklaringen ten aanzien van de DVZ, alwaar u nog opmerkte Pashtu te zijn, liet u vreemd genoeg vallen: "Ik weet eigenlijk niet echt wat jullie Pashtu en Hazara noemen" (Verklaring DVZ, d.d. 27 maart 2018, p. 5). Waarom u zichzelf dan plots als Tadzjiek zou omschrijven is opmerkelijk. Wat er ook van zij, u gevraagd naar andere etniciteiten die zich in uw district zouden bevinden, merkte u op dat er Pashtu en Tadzjiek zijn doch niets meer. Echter blijkt uit toegevoegde informatie dat er evenzeer Pashayi zouden wonen, hetgeen u enkel bevestigde. Welke bevolkingsgroep echter in de meerderheid was, wist u dan weer niet. U had verder slechts weet van twee scholen in uw volledige district, terwijl er toch een pak meer zijn, noch wist u ook nog maar één kliniek of ziekenhuis in uw district bij naam te noemen. Tot slot werd u gevraagd naar radiostations in uw district, waarop u "Shamshad, Ali Kozay, Shama Ashnar, Shah en Sharq Radio" liet vallen, maar gepolst of dit lokale radiostations zouden zijn merkte u dan weer op "Misschien kan je ze vinden in Afghanistan, misschien niet, weet het niet", hetgeen toch hoogst bevreemdend is. Shamshad blijkt overigens niet eens te ontvangen in Laghman, terwijl u Radio Kawoon, een lokale radiozender leek te zijn vergeten (CGVS, p. 6-12, 24).

Hoe dan ook kon uw kennis over uw regio van herkomst in het algemeen niet overtuigen. Zo had u slechts weet van twee aan Laghman grenzende provincies en bleek u Nuristan, Panjshir, Kapisa en zelfs Kabul te zijn vergeten. Welke de provinciehoofdsteden dan weer waren van de provincies die u wel wist te benoemen, bleek u niet te weten. U verder gevraagd naar de districten binnen de provincie Laghman wist u er correct vier te benoemen, doch meldde u ook verkeerdelijk "Badpug". In ieder geval, dat u niet eens zeker leek te weten welke van die districten aan het uwe zouden grenzen: "Ik denk Dawlatshai" is bevreemdend. Naast Dawlatshai grenzen immers ook Mitharlam en Alingar aan uw district. Welke de districtscentra van deze districten dan zouden zijn, wist u, behalve Mitharlam Baba, niet. U bleek verder niet zeker te weten of uw district zelf aan andere provincies zou grenzen en had blijkbaar nog nooit gehoord van Nurgaram, Surobi of Alasay, nochtans aangrenzende districten. U wist bij uitbreiding slechts drie provincies in Afghanistan bij naam te noemen, noch had u ook maar weet van één grote stad in Afghanistan. Wat meer is, welke de hoofdstad was van Afghanistan, leek u te zijn ontgaan (CGVS, p. 6-12).

Verder bleek u ook weinig op de hoogte te zijn van enkele belangrijke gebeurtenissen of prominente persoonlijkheden in uw regio. Zo werd u gepolst naar incidenten die zouden hebben plaatsgevonden vlak voor uw vertrek, maar kon u zich vreemd genoeg niets voor de geest halen. U meende dat er twee à drie jaar geleden een gevecht plaatsvond en een vijf à zes jaar geleden een overstroming, doch u gevraagd naar recentere gebeurtenissen merkte u op dat "Niets gebeurde". U zou daar enkel nog aan toevoegen dat er anderhalf jaar voor uw vertrek een incident op een huwelijksfeest was, doch niets meer. Nochtans blijkt uit toegevoegde informatie dat veiligheidsincidenten legio zijn. U had geen weet van drone-aanvallen, terwijl die er wel zijn. U wist verder over Ashraf Ghani niets meer te melden dan dat hij de president was, noch had u behalve Karzai weet van andere voormalige presidenten van Afghanistan. U beweerde verder dat Abdul Jabar Naemi het districtshoofd was en Matiullah Safai zijn voorganger, doch wanneer dit wijzigde wist u niet. Wat er ook van zij, u dan gevraagd waarom het wijzigde, meldde u plots dat Abdul Jabar Naemi de gouverneur is en Haji Khudratullah eigenlijk het districtshoofd. Waarom u zich zo zou tegenspreken is niet duidelijk. U had geen idee sinds wanneer hij districtshoofd was, noch wie zijn voorganger was. U had bij uitbreiding eigenlijk geen enkele informatie over hen (CGVS, p. 15-16). U werd verder gepolst naar de talib die actief zouden zijn in uw regio, waarop u drie namen liet vallen, doch ontbrak het u verder aan gegevens over hen. U wist verder over Gulbuddin Hekmatyar niets meer te melden dan dat hij "een kandidaat was" en over Rabbani had u dan weer amper informatie: "Hij was ook een leider". U had geen idee wie Faridullah Khan Niazi was, nochtans een districtshoofd van Alishang die nog voor uw vertrek om het leven werd gebracht. U wist niet wie Mullah Hazrat was, nochtans een voormalige schaduwgouverneur van de taliban voor Alishang, noch wist u wie Abdul Wali of Majid Zarqawi waren. Beiden waren

prominente talib die in de jaren voor uw vertrek in Alishang om het leven kwamen (CGVS, p. 20-26). Dat u dit alles zou zijn ontgaan, noch dat u hier enige notie van had, is opvallend.

Ten derde kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Zo werd u gevraagd uw vlucht te beschrijven vanuit uw dorp, waarop u nogal stereotiep liet optekenen dat het nacht was en u niets kon zien. U merkte verder op langs "een plaats die Kabul heet" en Nimroz te zijn gepasseerd, maar verder ontbrak het u compleet aan informatie. U wist geen enkel dorp, stad, district of provincie op te noemen die u nog zou zijn gepasseerd. Waar u de grens met Iran zou oversteken wist u evenmin, terwijl u uw route door Iran niet beter kon omschrijven dan "Teheran, Wan. Dan kwamen we in Turkije". Dat u niet eens wist langs welke kant van de weg men zou rijden in Iran, is niet ernstig. Dat u al die tijd in de koffer zou hebben gezeten evenmin. U verbleef immers vijf dagen in Iran. Dient hier nog aan te worden toegevoegd dat u eigenlijk ook niet met zekerheid leek te kunnen stellen langs welke kant van de weg men in Afghanistan zou rijden (CGVS, p. 13). Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert. Het CGVS wenst nog toe te voegen dat u geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (Verklaring DVZ, p. 8). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en een verzoek hierom indient zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België een eerste verzoek indiende doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Ten vierde kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde profiel. Zo haalde u als verschoning voor uw gebrekkige kennis meermaals aan dat u laagopgeleid zou zijn, niet naar school zou zijn gegaan en niet kunt lezen of schrijven (CGVS, p. 4, 6, 8, 9, 12, 18, 28). Vreemd genoeg zou u evenwel verklaren over een profiel op Facebook (FB) te beschikken en u dan ook gewezen op dit, voor een analfabeet weinig toegankelijke medium, merkte u enkel op dat "Iemand maakte FB voor mij in het centrum, ik kijk alleen naar de foto's". Dergelijke verklaring overtuigt echter niet. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat u verschillende documenten op de DVZ én het CGVS telkens met dezelfde handtekening ondertekende, hetgeen een sterke indicatie vormt dat u wel degelijk geletterd bent en zich dan ook een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt. Hoe dan ook zou uw beweerde ongeletterdheid en/of jeugdige leeftijd geen hindernis mogen vormen voor het hebben van kennis inzake bovenstaande elementen. Dergelijke informatie vereist immers geen schoolse kennis. Zelfs van personen met een geringe opleiding, die ongeletterd zijn mag verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek en hun identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Immers betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies en provinciehoofdsteden. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afghaanse maatschappij.

Aldus blijkt uit bovenstaande vaststellingen dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, profiel en uw meest recente verblijfplaatsen waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.

De ongeloofwaardigheid van uw relaas zou echter ook nog blijken uit de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Vooreerst wist u immers uw problemen geenszins te staven, waardoor dit niets meer dan een blote bewering blijft. U verklaarde verder over een dreigbrief te beschikken van de taliban, doch voegde daar nogal stereotiep aan toe dat deze (samen met uw identiteitskaart), werd weggegooid (supra). Wat er ook van zij, u gepolst wanneer dit incident met de taliban had plaatsgevonden, merkte u op dat dit vijf dagen voor de Ramadan van 2016 was, doch zou u daar later aan toevoegen dat uw problemen eigenlijk startten tien dagen voor de Ramadan. Waarom u zichzelf zo zou tegenspreken is bevreemdend. U verklaarde te worden tegengehouden door enkele talib, doch gevraagd wie zij waren kon u hen niet beter omschrijven dan "talib" en "ze hadden een tulband". Wie ze waren, wist u niet. Verder meende u dat men in de wagen van uw vader stapte en u dan ook gevraagd wat zij van uw vader wilden, merkte u nogal bevreemdend op: "Ze wilden niets van ons". Waarom zij dan in de wagen zouden stappen, is onduidelijk. U had geen idee wat ze wilden doen, noch waar men heen wilde. U voegde daar aan toe dat men een doos in de koffer van de wagen zou steken, doch wat er in de doos zat was u ontgaan. In ieder geval, u meende dat u even verderop aan een checkpoint zou worden tegengehouden, maar waarom de taliban in de wagen zou kruipen om vervolgens richting politie te rijden is opmerkelijk. Wie de agenten waren die u tegenhielden, bleek u niet te weten: "Ik ken hen niet. Vader zei dat één J.K. (...) is". Wie J.K. (...) echter was, bleek u niet zo goed te weten. In ieder geval, u meende dat daarna uw vader om het leven zou worden gebracht, maar wie hiervoor verantwoordelijk was kon u niet beter samenvatten dan "De taliban". U beweerde dat er samen met het lichaam van uw overleden vader een dreigbrief werd afgeleverd, doch zou u daar vreemd

genoeg aan toevoegen dat uw gezin niet meteen de reflex had om deze te lezen. Immers verklaarde u pas de nacht nadien, nadat u nachtelijk bezoek had gekregen thuis, de brief te hebben gelezen, hetgeen toch hoogst bevreemdend is. In ieder geval, u vatte de brief nogal bondig samen en voegde daar overigens nogal opmerkelijk aan toe deze eigenlijk niet zelf te hebben gelezen. Wie de brief zou hebben getekend wist u niet. Waarom de taliban overigens zwart op wit op papier een moord zou bekennen, lijkt weinig strategisch. De vaststelling tot slot, dat uw voltallige gezin onder vuur zou liggen, doch u besloot alleen het land te verlaten en uw gezin zelfs nog steeds in Alishang zou verblijven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas finaal (CGVS, p. 5, 17-22).

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u een medisch attest neerlegde. Dit attest vermag niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Hoe dan ook verklaarde u zich ook in staat om het interview door te laten gaan, u kwam immers opdagen - en bovendien bleek nooit tijdens uw gehoor dat u niet in staat was het gehoor verder te zetten. Medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoeker deze problemen zou hebben opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij deze werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor medische problemen richt u zich bijgevolg tot de geijkte procedure 9ter.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u echter niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds besproken en vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Tot slot zij vermeld dat uit toegevoegde informatie blijkt dat allerhande Afghaanse documenten wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en enige band hebt met Laghman. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst. Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio

bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 19 juni 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS, p. 27-28). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, uw profiel, reisweg en de redenen waarom u Afghanistan zou hebben verlaten (supra). Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Laghman heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

“- SCHENDING VAN ARTIKELEN 48, 48/3, 48/4 EN 48/5 VAN DE WET VAN 15.12.1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

- SCHENDING VAN ARTIKELEN 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29.07.1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN

- SCHENDING VAN HET BEGINSSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR VAN DE ZORGVULDIGHEID DAT DE ADMINISTRATIE VERPLICHT ZORGVULDIG TE WERK TE GAAN BIJ DE VOORBEREIDING VAN DE BESLISSING EN ERVOOR TE ZORGEN DAT DE FEITELIJKE EN JURIDISCHE ASPECTEN VAN HET DOSSIER IN ACHT WORDEN GENOMEN

- SCHENDING VAN HET ALGEMEEN BEGINSSEL VAN FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN, EN WEGENS KENNELIJKE BEOORDELINGSFOUT IN HOOFDE VAN DE ADMINISTRATIE”.

Verzoeker geeft een overzicht van een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen. Daarbij geeft hij eveneens een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Over het ontbreken van identiteitsdocumenten, stelt verzoeker dat hij van zijn taskara wel een kopie heeft neergelegd en vervolgt hij:

“Dat verzoeker zijn best heeft gedaan om zijn identiteit te bewijzen maar dat hij zijn originele Taskara, zoals uitgelegd tijdens het gehoor, niet meer heeft zodat hij niets anders kan neerleggen behalve een kopie;

Dat men ook niet mag verwachten van een Afghaansestaatsburger dat hij een paspoort of identiteitskaart kan neerleggen;”

Verder stelt verzoeker dat hij van mening is dat hij tijdens het gehoor bij het CGVS weldegelijk voldoende details heeft gegeven om zijn herkomst te bewijzen. Dat hij de namen van ‘sommige’ bekende talibanleden niet kende, bewijst niet dat hij niet van Laghman afkomstig is.

Verzoeker gaf inzake zijn reisweg verder duidelijk aan dat hij in een koffer heeft gereisd. Hij kan dus niet weten door welke steden hij is gepasseerd.

Verzoeker geeft vervolgens opnieuw enkele algemene, theoretische beschouwingen over de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Verzoeker concludeert op basis van het voorgaande dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker gaat vervolgens in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In dit kader geeft hij een uitgebreide uiteenzetting omtrent de veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen en in zijn voorgehouden regio van herkomst in het bijzonder. Daarbij wijst hij onder meer op het reisadvies inzake Afghanistan, op informatie van UNAMA, op hetgeen een Afghaanse minister verklaarde in februari 2015, op een aantal persartikels en op informatie van Human Rights Watch en van IRIN.

In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing en verzoekt hij om de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Hij benadrukt dat hij Afghaan is en dat de situatie in zijn land van herkomst verontrustend is. Bij het verzoekschrift zijn voldoende artikelen gevoegd om dit te bevestigen.

2.2. Verzoeker voegt, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde informatie, ter staving van zijn betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 48 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden”*. Verzoeker beargumenteert niet *in concreto* hoe het voornoemde, bovendien op louter algemene wijze geformuleerde artikel door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat om tegemoet te komen aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden passende steunmaatregelen werden verleend, dat aangenomen kan worden dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het district Alishang in de provincie Laghman. Hij zou zijn land en regio van herkomst hebben verlaten naar aanleiding van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban en zou, omwille van deze vrees en omwille van de veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst, nood hebben aan internationale bescherming.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom verzoeker, niettegenstaande hij bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht, blijkens zijn verklaringen en de neergelegde stukken kennelijk heeft verzaakt aan deze plicht tot medewerking.

Daarbij wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Ten eerste legde u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 27 maart 2018, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u echter slechts een kopie neer van uw taskara. Aan dergelijke kopieën kan evenwel amper bewijswaarde worden toegekend, daar deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. U dan ook gevraagd naar uw originele taskara merkte u bovendien nogal stereotiep op dat uw originele identiteitsbewijs zich bij “iemand” zou bevinden en gevraagd of u had getracht dit stuk opnieuw te bekomen, merkte u dan weer plots op dat “die jongen” dit in Turkije zou hebben weggegooid. Waarom u zichzelf zo zou tegenspreken is niet duidelijk. Wat er ook van zij, u dan ook gepolst naar de persoon bij wie u dergelijk belangrijke stuk zou achterlaten, bleek u enkel zijn naam te kennen en ontbrak het u verder compleet aan informatie over hem. Waarom u dan ook uw enige identiteitsbewijs zou achterlaten bij iemand die u amper bleek te kennen is niet duidelijk. Dat u vreesde dat deze stukken nat zouden worden, is eigenlijk niet ernstig. In ieder geval, u gepolst naar de inhoud van uw taskara kon u ook hier niet overtuigen. Zo had u geen idee wat uw geboortedatum zou zijn: “Het staat op mijn taskara”, had u vreemd genoeg geen idee welke data allemaal vermeld zouden staan op uw taskara, noch wist u bij uitbreiding iets te vertellen over de inhoud van dit stuk (CGVS, p. 2-4). Het ontbreken van een geldig origineel identiteitsbewijs, gepaard met geloofwaardige verklaringen daaromtrent, ondermijnt ernstig uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met de loutere herhaling en bevestiging van het gegeven dat hij een kopie van zijn taskara heeft neergelegd en van de uitleg voor het feit dat hij hiervan slechts een kopie kon neerleggen, doet hij namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motieven. Evenmin doet hij aan deze concrete motieven afbreuk met de blote, algemene en ongefundeerde bewering dat men *“ook niet mag verwachten van een Afghaansestaatsburger dat hij een paspoort of identiteitskaart kan neerleggen”*. Dat verzoeker slechts een kopie van zijn taskara neerlegde, ter verklaring van het ontbreken van het origineel incoherente en ongeloofwaardige verklaringen aflegde en ook over de inhoud van dit stuk gebrekkige verklaringen aflegde, duidt erop dat hij geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke identiteit en herkomst.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ten tweede dient vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde recente herkomst uit Alishang in de provincie Laghman, en wel om volgende redenen.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u geen enkel geloofwaardig en overtuigend stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfsplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten hebt in Afghanistan (CGVS, p. 21), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. Wat betreft de door u neergelegde foto's dient te worden opgemerkt dat aan dergelijke privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Te meer het CGVS geen enkel zicht heeft op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen, voegen deze niets toe aan uw dossier. Bovendien gaf u zelf te kennen dat deze foto's lang geleden werden genomen. Waarom u overigens geen enkele recente foto zou kunnen neerleggen, is niet duidelijk (CGVS, p. 14). Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die geenszins konden overtuigen.

Immers bleek uw kennis over het dagelijkse leven in Afghanistan bijzonder oppervlakkig voor iemand die daar het grootste deel van zijn leven zou hebben gewoond. Vooreerst is het uiterst opvallend

dat u allerm minst vertrouwd leek met de Afghaanse kalender. Zo werd u gepolst wanneer u Afghanistan zou hebben verlaten, waarop u 2016 liet optekenen. U dan ook gevraagd of u deze datum ook volgens de Afghaanse kalender zou kennen, moest u echter het antwoord schuldig blijven. Wat meer is, u verklaarde eigenlijk de Afghaanse kalender niet te kennen en had eigenlijk zelfs geen idee welk jaar de Afghaanse kalender heden telt. Dat u dergelijke basiskennis zou ontbreken is hoogst opmerkelijk. De verschoning die hiervoor aanhaalt dat u niet naar school zou zijn geweest is eigenlijk niet ernstig. Immers had u zelf nog laten optekenen tot de vierde graad school te hebben gelopen. Te meer u wel vertrouwd leek met de Westerse kalender raakt uw verschoning kant noch wal. Dat u overigens plots wel alle maanden van de Afghaanse kalender zou kunnen opsommen, wijst op een zeker ingestudeerd karakter van uw kennis en overtuigt allerm minst. Vervolgens werd u eveneens gevraagd naar uw etnische achtergrond, waarop u vreemd genoeg beweerde Tadzjiek te zijn. U dan ook gewezen op uw eerdere verklaringen ten aanzien van de DVZ, alwaar u nog opmerkte Pashtu te zijn, liet u vreemd genoeg vallen: "Ik weet eigenlijk niet echt wat jullie Pashtu en Hazara noemen" (Verklaring DVZ, d.d. 27 maart 2018, p. 5). Waarom u zichzelf dan plots als Tadzjiek zou omschrijven is opmerkelijk. Wat er ook van zij, u gevraagd naar andere etniciteiten die zich in uw district zouden bevinden, merkte u op dat er Pashtu en Tadzjiek zijn doch niets meer. Echter blijkt uit toegevoegde informatie dat er evenzeer Pashayi zouden wonen, hetgeen u enkel bevestigde. Welke bevolkingsgroep echter in de meerderheid was, wist u dan weer niet. U had verder slechts weet van twee scholen in uw volledige district, terwijl er toch een pak meer zijn, noch wist u ook nog maar één kliniek of ziekenhuis in uw district bij naam te noemen. Tot slot werd u gevraagd naar radiostations in uw district, waarop u "Shamshad, Ali Kozay, Shama Ashnar, Shah en Sharq Radio" liet vallen, maar gepolst of dit lokale radiostations zouden zijn merkte u dan weer op "Misschien kan je ze vinden in Afghanistan, misschien niet, weet het niet", hetgeen toch hoogst bevreemdend is. Shamshad blijkt overigens niet eens te ontvangen in Laghman, terwijl u Radio Kawoon, een lokale radiozender leek te zijn vergeten (CGVS, p. 6-12, 24)

Hoe dan ook kon uw kennis over uw regio van herkomst in het algemeen niet overtuigen. Zo had u slechts weet van twee aan Laghman grenzende provincies en bleek u Nuristan, Panjshir, Kapisa en zelfs Kabul te zijn vergeten. Welke de provinciehoofdsteden dan weer waren van de provincies die u wel wist te benoemen, bleek u niet te weten. U verder gevraagd naar de districten binnen de provincie Laghman wist u er correct vier te benoemen, doch meldde u ook verkeerdelijk "Badpug". In ieder geval, dat u niet eens zeker leek te weten welke van die districten aan het uwe zouden grenzen: "Ik denk Dawlatshai" is bevreemdend. Naast Dawlatshai grenzen immers ook Mitharlam en Alingar aan uw district. Welke de districtscentra van deze districten dan zouden zijn, wist u, behalve Mitharlam Baba, niet. U bleek verder niet zeker te weten of uw district zelf aan andere provincies zou grenzen en had blijkbaar nog nooit gehoord van Nurgaram, Surobi of Alasay, nochtans aangrenzende districten. U wist bij uitbreiding slechts drie provincies in Afghanistan bij naam te noemen, noch had u ook maar weet van één grote stad in Afghanistan. Wat meer is, welke de hoofdstad was van Afghanistan, leek u te zijn ontgaan (CGVS, p. 6-12).

Verder bleek u ook weinig op de hoogte te zijn van enkele belangrijke gebeurtenissen of prominente persoonlijkheden in uw regio. Zo werd u gepolst naar incidenten die zouden hebben plaatsgevonden vlak voor uw vertrek, maar kon u zich vreemd genoeg niets voor de geest halen. U meende dat er twee à drie jaar geleden een gevecht plaatsvond en een vijf à zes jaar geleden een overstroming, doch u gevraagd naar recentere gebeurtenissen merkte u op dat "Niets gebeurde". U zou daar enkel nog aan toevoegen dat er anderhalf jaar voor uw vertrek een incident op een huwelijksfeest was, doch niets meer. Nochtans blijkt uit toegevoegde informatie dat veiligheidsincidenten legio zijn. U had geen weet van drone-aanvallen, terwijl die er wel zijn. U wist verder over Ashraf Ghani niets meer te melden dan dat hij de president was, noch had u behalve Karzai weet van andere voormalige presidenten van Afghanistan. U beweerde verder dat Abdul Jabar Naemi het districtshoofd was en Matiullah Safai zijn voorganger, doch wanneer dit wijzigde wist u niet. Wat er ook van zij, u dan gevraagd waarom het wijzigde, meldde u plots dat Abdul Jabar Naemi de gouverneur is en Haji Khudratullah eigenlijk het districtshoofd. Waarom u zich zo zou tegenspreken is niet duidelijk. U had geen idee sinds wanneer hij districtshoofd was, noch wie zijn voorganger was. U had bij uitbreiding eigenlijk geen enkele informatie over hen (CGVS, p. 15-16). U werd verder gepolst naar de talib die actief zouden zijn in uw regio, waarop u drie namen liet vallen, doch ontbrak het u verder aan gegevens over hen. U wist verder over Gulbuddin Hekmatyar niets meer te melden dan dat hij "een kandidaat was" en over Rabbani had u dan weer amper informatie: "Hij was ook een leider". U had geen idee wie Faridullah Khan Niazi was, nochtans een districtshoofd van Alishang die nog voor uw vertrek om het leven werd gebracht. U wist niet wie Mullah Hazrat was, nochtans een voormalige schaduwgouverneur van de taliban voor Alishang, noch wist u wie Abdul Wali of Majid Zarqawi waren. Beiden waren prominente talib die in de jaren voor uw vertrek in Alishang om het leven kwamen (CGVS, p. 20-26). Dat u dit alles zou zijn ontgaan, noch dat u hier enige notie van had, is opvallend."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de veelheid aan voormelde, concrete motieven. Zijn algemene, niet nader uitgewerkte bewering dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS weldegelijk zijn afkomst aannemelijk zou hebben gemaakt, vormt een loutere en aperte miskennis van het voorgaande. Met deze boude bewerking doet verzoeker in het geheel geen afbreuk aan de voormelde motieven. Voor het overige beperkt verzoeker zich ertoe louter te ontkennen dat zijn gebrekkige kennis inzake sommige bekende talibanleden een negatieve indicatie zou vormen voor de geloofwaardigheid van zijn herkomst. Het was echter weldegelijk redelijk om te verwachten dat hij hierover, gezien het belang hiervan voor de eigen veiligheid, beter op de hoogte zou zijn. Hoe dan ook laat verzoeker alle overige, hierboven aangehaalde motieven volledig onverlet.

Daarenboven wordt ook verzoekers beweerde reisweg vanuit Afghanistan naar Europa met reden ongeloofwaardig bevonden in de bestreden beslissing. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Ten derde kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Zo werd u gevraagd uw vlucht te beschrijven vanuit uw dorp, waarop u nogal stereotiep liet optekenen dat het nacht was en u niets kon zien. U merkte verder op langs “een plaats die Kabul heet” en Nimroz te zijn gepasseerd, maar verder ontbrak het u compleet aan informatie. U wist geen enkel dorp, stad, district of provincie op te noemen die u nog zou zijn gepasseerd. Waar u de grens met Iran zou oversteken wist u evenmin, terwijl u uw route door Iran niet beter kon omschrijven dan “Teheran, Wan. Dan kwamen we in Turkije”. Dat u niet eens wist langs welke kant van de weg men zou rijden in Iran, is niet ernstig. Dat u al die tijd in de koffer zou hebben gezeten evenmin. U verbleef immers vijf dagen in Iran. Dient hier nog aan te worden toegevoegd dat u eigenlijk ook niet met zekerheid leek te kunnen stellen langs welke kant van de weg men in Afghanistan zou rijden (CGVS, p. 13). Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Hij komt immers niet verder dan een loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen omtrent zijn reis door Iran. Hiermee doet hij aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen geenszins afbreuk en biedt hij hoe dan ook geen verklaring voor de gedane vaststellingen omtrent zijn uitreis uit Afghanistan.

Verder laat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Het CGVS wenst nog toe te voegen dat u geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (Verklaring DVZ, p. 8). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en een verzoek hierom indient zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België een eerste verzoek indiende doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Evenmin vecht verzoeker de volgende motieven aan:

“Ten vierde kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde profiel. Zo haalde u als verschoning voor uw gebrekkige kennis meermaals aan dat u laagopgeleid zou zijn, niet naar school zou zijn gegaan en niet kunt lezen of schrijven (CGVS, p. 4, 6, 8, 9, 12, 18, 28). Vreemd genoeg zou u evenwel verklaren over een profiel op Facebook (FB) te beschikken en u dan ook geweest op dit, voor een analfabeet weinig toegankelijke medium, merkte u enkel op dat “Iemand maakte FB voor mij in het centrum, ik kijk alleen naar de foto’s”. Dergelijke verklaring overtuigt echter niet. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat u verschillende documenten op de DVZ én het CGVS telkens met dezelfde handtekening ondertekende, hetgeen een sterke indicatie vormt dat u wel degelijk geletterd bent en zich dan ook een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt. Hoe dan ook zou uw beweerde ongeletterdheid en/of jeugdige leeftijd geen hindernis mogen vormen voor het hebben van kennis inzake bovenstaande elementen. Dergelijke informatie vereist immers geen schoolse kennis. Zelfs van personen met een geringe opleiding, die ongeletterd zijn mag verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek en hun identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Immers betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies en provinciehoofdsteden. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afghaanse maatschappij.”

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze niet aanvecht, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Aldus blijkt uit bovenstaande vaststellingen dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, profiel en uw meest recente verblijfsplaatsen waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.”

De geloofwaardigheid van verzoekers problemen en asielrelaas wordt daarbij nog bijkomend ondermijnd doordat verzoeker ook hierover klaarblijkelijk leugenachtige verklaringen aflegde. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“De ongeloofwaardigheid van uw relaas zou echter ook nog blijken uit de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Vooreerst wist u immers uw problemen geenszins te staven, waardoor dit niets meer dan een blote bewering blijft. U verklaarde verder over een dreigbrief te beschikken van de taliban, doch voegde daar nogal stereotiep aan toe dat deze (samen met uw identiteitskaart), werd weggegooid (supra). Wat er ook van zij, u gepolst wanneer dit incident met de taliban had plaatsgevonden, merkte u op dat dit vijf dagen voor de Ramadan van 2016 was, doch zou u daar later aan toevoegen dat uw problemen eigenlijk startten tien dagen voor de Ramadan. Waarom u zichzelf zo zou tegenspreken is bevreemdend. U verklaarde te worden tegengehouden door enkele talib, doch gevraagd wie zij waren kon u hen niet beter omschrijven dan “talib” en “ze hadden een tulband”. Wie ze waren, wist u niet. Verder meende u dat men in de wagen van uw vader stapte en u dan ook gevraagd wat zij van uw vader wilden, merkte u nogal bevreemdend op: “Ze wilden niets van ons”. Waarom zij dan in de wagen zouden stappen, is onduidelijk. U had geen idee wat ze wilden doen, noch waar men heen wilde. U voegde daar aan toe dat men een doos in de koffer van de wagen zou steken, doch wat er in de doos zat was u ontgaan. In ieder geval, u meende dat u even verderop aan een checkpoint zou worden tegengehouden, maar waarom de taliban in de wagen zou kruipen om vervolgens richting politie te rijden is opmerkelijk. Wie de agenten waren die u tegenhielden, bleek u niet te weten: “Ik ken hen niet. Vader zei dat één J.K. (...) is”. Wie J.K. (...) echter was, bleek u niet zo goed te weten. In ieder geval, u meende dat daarna uw vader om het leven zou worden gebracht, maar wie hiervoor verantwoordelijk was kon u niet beter samenvatten dan “De taliban”. U beweerde dat er samen met het lichaam van uw overleden vader een dreigbrief werd afgeleverd, doch zou u daar vreemd genoeg aan toevoegen dat uw gezin niet meteen de reflex had om deze te lezen. Immers verklaarde u pas de nacht nadien, nadat u nachtelijk bezoek had gekregen thuis, de brief te hebben gelezen, hetgeen toch hoogst bevreemdend is. In ieder geval, u vatte de brief nogal bondig samen en voegde daar overigens nogal opmerkelijk aan toe deze eigenlijk niet zelf te hebben gelezen. Wie de brief zou hebben getekend wist u niet. Waarom de taliban overigens zwart op wit op papier een moord zou bekennen, lijkt weinig strategisch. De vaststelling tot slot, dat uw voltallige gezin onder vuur zou liggen, doch u besloot alleen het land te verlaten en uw gezin zelfs nog steeds in Alishang zou verblijven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas finaal (CGVS, p. 5, 17-22).”

Verzoeker onderneemt niet de minste poging om deze motieven te weerleggen. Bijgevolg worden zij geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en worden zij door de Raad overgenomen.

Voorts blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker ook na confrontatie met het gegeven dat aan zijn voorgehouden identiteit, profiel, herkomst en problemen geen geloof kon worden gehecht, bleef persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld:

“U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 19 juni 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS, p. 27-28). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, uw profiel, reisweg en de redenen waarom u Afghanistan zou hebben verlaten (supra). Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.”

De door verzoeker neergelegde documenten, waaronder de reeds besproken kopie van zijn taskara (administratief dossier, map 'documenten'), kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op deze vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke identiteit, profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar (informatie over) de situatie in zijn land en regio van herkomst niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke identiteit, profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, herkomst en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.7. Waar verzoeker ter terechtzitting een stuk neerlegt en omschrijft als "*Aanvullende Nota*", dient te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

"De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

Te dezen blijkt dat in het door verzoeker neergelegde stuk slechts wordt aangegeven: "*Verzoeker wenst nieuwe stukken neer te leggen*". Vervolgens volgt een opsomming van tien neergelegde stukken. Aldus dient te worden vastgesteld dat het door verzoeker neergelegde stuk, dat slechts een overzicht biedt van de neergelegde stukken en melding maakt van verzoekers wens om deze stukken neer te leggen, zonder enige verdere duiding te bieden, niet kan worden gezien als 'aanvullende nota' in de zin van voormelde bepaling.

Derhalve wordt het stuk dat verzoeker neerlegt ter terechtzitting gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd.

3.8. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT